

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Ἀντιγόνου Ιστοριων π[...]αδοξων συναγωγή.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

116 ΠΙΓΙΑ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΙΣΤΟ-
ριῶν πρᾶξεδέωμ συναγωγὴ.

Ι' μονθὸς τὰς Σικελίας ἴσο- α
είαστι συγεγραφώς, ἢ Ρηγίω
φησὶ τὸν Λοιράτον καὶ τὸν Ρη-
γίουν δέρζοντος Ἀλινες κα-
λουμένου παταμῆ, τῇ τετρί-
χῳ τὸν μὲν ἀντὶ τῆς Λοιρικῆς ἄδειν, τὸν δέ τοι τῆς
Ρηγίων ἀφόνους εἶναι. Λέγεται δέ τι τάτου
μυθωδέστερον, ἀφικμένων γαρ εἰς Δελφὸς κι-
νηταρωδῶν, Ἄειστιθ' μὲν ἐπὶ Ρηγίουν, πρὸς δὲ
Λοιριδν Εὔνομεν, καὶ πολὺ τῷ κλήρου περι-
έκαιρον εἰς αὐτὸν πλεγίαν ἐλάσσονταν, δο μὲν δὴ φέρεται
δὲν ἐλαττόνθαται τῆς ὅλης Ρηγίων ἀχρικίαστον
Δελφῶν, καὶ πρὸς τῷ θεοῦ χρυσημένης. δο δὲ
κατέτρεχεν, διπο τὸ πρώταν δομὴν κινηταρωδῶν
καλήνη, πρὸς οἵς ἔδειστοι τεττήγεις ἄδεινσιν. θύμε-
ρη θέντος γένεται οἴων τῷ Ρηγίουν ἀπὸ τῷ αἰώνι, σκίνη-
σεν Εὔνομονθὸς Λοιράτος, πρὸς τοιαύτην αὖταν
ἄδειντος αὐτῷ, μεταξὺ τεττήγεις ἀδίπλω λύραν
ἀδισάσ, ἀδεν. ἡ δὲ πανήγυρις αὐτούσιον ἀδίπλω
τελετούρη, καὶ ἐκέλευσεν ἔτην. Καὶ β'
ἄλλο δὲ πρὸς τοῖς Ρηγίοις τοιχτον, ὡς μυθικὸν
ἴσορεται, διπο Ήρακλῆς ἐν πνι τόπῳ τῆς χώρας
κατακομβήσις, καὶ αὐχλεύμενος ὑπὸ τῆς

3 3 τεττή-

117 ΑΝΤΙΓ. Γ ΣΤΟΡΙΩΝ

τιπήγων, ἕνεκατο αὐτὸν ἀφώνησε γλυκέδων.
 Καὶ ὡς Κεφαλλιώτις δὲ ποταμὸς διέρχεται καὶ
 ἦδε τάδε μὲν γένονται τίπηγες, ἐπειδὴ δὲ
 οὐδὲν οὐδὲν τίπηγες, οὐδὲν τίπηγες.
 Οὐδὲν δὲ Σορίφων δὲ οἱ Βαλτηράχοι φέρουνται. Καὶ μυθῶδες οὐδὲν πᾶν τοῖς Σορίφοις
 ενίσχυσεν τάλανος οἱ μὲν ποσὶ Ηρακλέους, οἵδε
 ποσὶ πρόσεσθαι. Οὐδὲ Μυρσίλος δὲ τὰ λασιθιακὰ συγγενεράχφως, Φησίν. Τῆς Ἀνταρσίας
 οὐδὲ τόπῳ μυθολογεῖται, καὶ δέκανται τοῦ
 τάφου οὔτε τῆς ἐγχωρίων τοῦ τῆς Ορφέως καὶ
 φαλῆρας, τὰς ἀνθένας οὔτε θύεις θύεις φωνοτοράς τῆς ἀλλαγῶν.
 Πρίποι δὲ ἀν τὸ γένος τῷ ἐκλογῆς, εἰς
 τὸν λεγομένους οὐ τῇ Ἀργικῇ καὶ Βοιωτικῇ
 δικαστίαις. οὗτοι μὲν δύο φωνοις, τούτοις δὲ τελέσεις
 ιδενοφώνης ὁμολογεῖται γίγνεσθαι. Ιδού τοι
 τὸ πρότερον τὰ ἔντορα τῷ προεβαλτῶν· τὰ δὲ γάρ
 ηριῶν οὕτων ἄφωνα, τὰ δὲ τῷ θηλεῖαν, δύο φωναί.
 Νέν καὶ τὸν πρότερον τῶν οὐτολάχοις τὸς ἔρηκεναι, πάλιν πρέγματα ταχὺς τῷ πρώτῳ δύνται,
 Εἴ πάρι τῷ θηλευτοράν δίων ἐπανύστατο χρεός.
 Οὐχ ἕποντας τότε θαυματόν, οὐδὲ θωματηρόν τοι
 μᾶλλον, τὸ πρότερον τῇ Σικελίᾳ ἀκανθαῖ, τοι
 ηλεγμάνισι οὐκέτεν· εἰς λίνον ὅστιν ἐλαφος ἐμβέβη
 πραυμαπαθή, τὰ δεσμοὺς ἄφωνα τῷ ἄχριστον
 αὐλάχεις ιδεῖς. Νέν καὶ δὲ Φιλέτας ὑπενήκοτο πε-
 εὶ αὐτῆς, δέ πατε.

Γηρ

τηρούσαντο ἐνεργός ἀπὸ τῶν διατάξασαι, " "

Οἰκεῖος οὐκτόνος πομπα φυλαξαμένη. " "

Ἐν τοῖς τῆς Λιμνίων νήσοις ταῖς καλλιθεαῖς
Νέασ, Πέρδικας τὸ γίνονται, ἀλλὰ καὶ ἕδη περ,
ἀπόλλωται. Ἐνιοι δὲ τάχτα τορατωδέσερον
ιστρόσιν, ὅπικάντες τὸ χώραν. Τις δὲ Βοιωτίας ἐχότης τολμή τολμάς απομλανεῖς, οὐ
τῇ Κορωνίᾳ μόνῃ τὸ γίνεσθαι τοτὸ τολμανίαν, ἀλλὰ
καὶ ἄλλοι τολμηταί, οὐδέποτε μὲν Ιλαῖνας
οὐ Κέρκη οὐδὲ λεγόταν. Έδέκανθων θανάσιμον τὸ δέν
τὸν χώραν φέρειν. Εἴ τινα παλαιά δὲ ὄφεις
τὸ γίνονται, έδέκατης ιδάνη λαζαρίς. Έδέκατης οὐ Λί-
ενή, οὐδὲ Αγρία, έδέκατης οὐδὲ Ρηνία τῇ περ
Δήλω, γαλῆ. Έδέκατης μελεαγρίς τὸ θάμον ἀλλή
δοῦσται. Άμελησα γόργας δὲ οὐ Αθηναῖος οὐ
τὴν Αττικὴν συγγενερεφάσ, τὸ φυτὸν ιερώ-
νιον πεσίπτασθαι περ τὴν ἀκρότολην, έδέκατης
ἐν τοπεῖν ἔωρηκας έδέκατης. Αποδίδωσιν δὲ τὴν
αὐτίαν μυθικῶς. Φυτὸν ταῦτα ήφαίστω μεθείστης
τῆς Αθηνᾶς, συγκατακλιθέσαι αὐτὴν ἀφα-
νισθῆναι. τὸν δὲ ήφατοις ἐσ γλῶν πεσσόν-
τα, πεσίεδαι τὸν απέργα. τὴν δὲ γλῶν ὑπε-
ρον αὐτοῖς αἰνιδοῦνται Εὔχθονιον. διν πρέφειν
τὴν Αθηνᾶν, καὶ εἰς κύστην καθέρξαι, καὶ πα-
ραδέσαι ταῖς Κέντροποι πουσὶν, Αγραύλῳ,
καὶ παγδέσαι ταῖς Ερσῃ, καὶ ἀδιπάξαι μὴ

δ 4 αὗτοίσι

119 ΑΝΤΙΓ. ΙΣΤΟΡΙΩΝ

αἰσιγχν τῷ κίστῳ, ἐώς σὺν αὐτῇ ἐλθῃ· ἀλλ
κερμάτιον μὲν εἰς Πελλάκην, Φέρεν δέ Θ., οὐαὶ τερπνα
πέρ τῆς ἀκρωτήσεως τοιόντοι· τὰς δὲ Κείρω-
δος θυγατέρας τὰς δύο, Ἀγραυλων καὶ Πελ-
λαῖον, τῷ κίστῳ αἰσιέσαι, καὶ ίδεν σφραγῖς
τὰς δύο ποδὰς τὸν Εειλθόνιον· τῇ δὲ Αθηνᾶς φε-
ρόντη τὸ δέ Θ., διῆνι ηλέται λυκαβητῆς, κε-
ράντιον φησὶν ἀπαντῆσαι, καὶ ἐπεῖν, ὅπι Εειλθ-
ού οὐ φανερῶ· πὼλος δὲ ἀκρόπολιν δέ θέμις αὐτῇ
ἴσαι ἀφίκεσθαι. Οὐδὲν οὐταὶ τῷ Σκυθῷ
χώρᾳν, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ Ηλίαν ήμίονθόν
γεννᾶται. Θεόπουλος δὲ φησὶν καὶ τὸν
οὐ Θράκην χαλκιδῆς, ἐναὶ πίνα τὸ πάνταν τοιοῦ-
τον, εἰς δὲν ὅπι μὲν ἀν τὴν ἄλλων γέων εἰσέλθῃ,
πάλιν ἀπαθεῖς ἀπέρχεται· τῇ δὲ κακούρα
δεδεισθεφθύγε· οὐκαλφ δὲ τρεφόμενοι, τελεῖ
τῶσιν αὐτῷ. Διὸ μὴ καὶ τὸ χωρίον ὀνομάζεισι
Κακούραλεθρον. Εὖ δὲ Κρατινων τῆς θε-
ταλίας, δύο φασὶν λένον εἶναι κέρακας διότι
ἄδι τὴν προξείσιν τῷ αἰαγρεφομένων τὸ πα-
ράσημον τῆς τόλεως (κακάπορος δὲν εἴη μητρί-
πάσι περοπραπέναι) τοιούτοις δέ
κέρακες ἐφ' ἔμαξίου χαλκεῦ, δέ το μηδέ των
τε ωλέντων τόπων διφέρει. Η δὲ ἔμαξα περοπτε-
ραίησται

ρακεται Διὰ τοιαύτων αὐτίαν. ξένον γαρ ἵσως
ἀν τῆς φανέη. Εσὶν αὐτοῖς ανακυμάνη χαλ-
κή, λῦ ὅτ᾽ ἀν αὐχμὸς ἢ στίουτες ὑδωρ αὐτῶν-
ται τὸν θεον, καὶ φασι γίνεσθ. τότε μὲν πι-
σιώτερον ὁ Θεόπομπος λέγει. Φησὶν γαρ ἓως
τότε οὐατείσθι αὐτὸν οὐ τελ Κράννων, ἕως ἀν
τόντεοντες εἰκνεοτήβοστιν. τόντε μὲν τοιούτας,
τόντεοντες καταλέπτιν, αὐτὸν μὲν αἰτεῖναι.

Καὶ οὐ Εικατάνοις ἡ πόλις οὐ Γρύζεις Κτησίας 15'
ισορεῖ πρατλίστον πι τούτοις. οὐδὲ μὲν τὸ αὐτὸν
πολλὰ τούτα διεδάστη πρελείπομεν τῇ εἰλαγχῃ.
καὶ γαρ ἐφαίνετο τερατώδης. Μύρσιλος

ἡδὲ Λέσβιος, οὐ τῷ ὄρφφησὶν Λεπετύμνῳ, ιδρὸν
Ἀσόλλωντος εἶναι, καὶ Ηρωδηνή Λεωτύμνου,
ἐφ' ᾧ οὐ θάπτει ἐν τελ οραλλωνι μόνο μένον ἔιν
κέραντας, δύτων δὲ δλίγων ἐν τοῖς πλησίον τό-
ποις. Εὖ λάτμῳ τῆς Καρίας φησὶν Α-

εισοτέλης τόντεοντες σκερπίους, εἴαν μὲν τῇξιν ξένων πνεὺ
πατάξωντιν, μετείως λυπεῖν. εἴαν δὲ τῇξιν εγχω-
ρίων, ἕως θανατού κατατείνειν. τῶν δὲ λι-

βύων οὐλωῶται Ψύλλεοι πνεῖς, προσοῖς αὐτό-
παλίν πι γίνεται τότε. οὐδὲ γαρ τῇ αστίμων
ὅτοι μὲν οὐδὲν πάροντοι πυρόμυλοι. τῇξιν δὲ
λειπῶν, δικτύοντες Διάφερύφηλούτεις. Εὖ 19'

λυκία φύεται πι αἰγόλεθρον, δ τῇξιν μὲν εγχω-
ρίων αὐτῷν οὐδεμία γενέται. ξένη δὲ δὲ τὸν εμπέ-

τον σὺν καὶ

222 ΆΝΤΙΓ. Ι^ο ΣΤΟΡΙΩΝ

οι, καὶ δέ τὸν ἄγνοιαν φαῦγε τῆς βοτάνης,
ἀφόλυται, δέ φθαρτος τὸν εἰλομένον ἔχει
τῆς κειλίας.

καὶ

Ἄνδρει μάχωρας ἐσὶν αἰλούος νήσος, ἡ καλύ-

μένη Γύναρος· αὐταῦθα οἱ μῆνες δέκατρών τοῦ

σίδηρου. Καὶ ἐτῇ νήσῳ θανατομένος οὗτον ἦτορε

θεός. καὶ εἰς ἄλλο διάμέρον ἐμβαλέεις, ἀφανί-

νει. Γοιητεῖς δὲ αὐτὸν πέτονται τῷ τῆς γεύσης

κοντρον τῆς θαλασσίας· καὶ εὖλον εἰς τὸν ὄδνην

ἄφει, κατασκίπει. Οὐδέτερος δὲ καὶ τὰς συγ-

κρίσεις καὶ ἀλοιώσεις τὴν ρώμων, ἐπειδὲ γένε-

σεις. Οἶνον αὖτε Αἰγαίου πόλεων τὸν Βουιών εἴλον

οὐ τόποις ποιῶν, ὃσε αὐτὰ τὰ κύρατα τῆς γῆς

ἐντερέχειν, τέτοιον δέκαπρίστης, λέγοντο μή-

λιτής εἰς κατερέαδα. σαράντα γοινοὺς αὐτὸν, ἐπειδὲ

τὸ δέκαλον τὸ ρώμον· δέ τοι φαίνεται φιλίτας

προσέχειν, ἵνανῶς ὡν ταύτες εργάζειν· προσαγο-

ρεῖν δὲ οἷαν αὐτὰς βουγανεῖς, λέγειν·

Βουγενέας φάμενος προσεβόστοο μακρὰ

μελέσας.

Φασὶ δέ καὶ τὸν αἰροκέδειλον σκερπίους χειρῖ,

καὶ εἰ τὴν ἴππων σφῆκας χειννάειν. καὶ πε-

ρέχει λαθεῖται Αἰγαίου πόλεων ἀδιγεράμματος

ὑπηγούμενοι τὰ παραμόδηα ζεῦς· πτολεμαῖς,

πολὺ μὲν τὴν σκερπίων, οὔτως εἴρηκεν·

Εἰς

Εἰς ὑμᾶς κροκέδφλον ἀχροφθίμικον δάχλυδ

Σκερπίοι, ἢ πάντα λωρδετοῦσα φύσις.

Περὶ δὲ τῆς σφικῶν.

Ἐκ νέκυος τῶν τινων ἵππων γεάτας οὐνέθλισ.

Σφίκασι δὲ λώρδων οἵα πάντοι φύσις.

Οὐδὲ Αἴγιστέλης καὶ ἐκ τῆς σισυμβείων φυσίν

σαράντων σκερπίους γίνεται. Οὐχ ἡτον δὲ

τάγματα λαμπαδίσται τὰ φαραρία τῆς ὀφε-

λωρδών, οἷον ὁ γαλεώτης, ὃτι ἀντὶ εἰδύης δι-

γήραιος, ἀδιγραφεῖς κατέπειλεν. ἀδιληψίας

γαρ δὲ φασίν, ώς ὁ Αἴγιστέλης καταγράφει,

φαρμακευόντως δὲ ἡ φώνη μέχρι τὸ τεκέν

διν θεόν· καὶ γαρ πῦτο πέρι τῶν αὐτῶν ἀρ-

ρωσίαν χρήσιμον· τὰς δὲ ἰωδανούς τὸ ἀδιφυό-

μικον τοῖς ἐμβεβύσιοις ἰωδομακές ἀναστίεν· γί-

νεθανεῖ δὲ τοῦτο ἀδί τῷ μετώπου, καὶ πέρι

πολλὰ λιτέαθαν· τὼν δὲ ἔλαφοις δι μεξιόνται

κέρασι κατορύγανται· εἶναι δὲ καὶ τοῦτον ἡ πολ-

λεῖς χρήσιμον· ταῦτα μὲν οὖν ἔτει καὶ προαι-

ρεσιν, ἔτει κατὰ τύχην οὔτως ἔχεις, πολλῆς

δὲ τοις ἀδιτάσεως δέομενα. Οὐ δέ τοις πάντας

αὐτοῖς χειροφόνι τὰς πλευτάνας αὐτοῦ κα-

τεθίσῃ· τοῦτο δὲ τοι,

Ημαπ χειρεῖσι δέ τοις αἴστερος δι πόσαι τέ-

μναι.

Ταῦτα δέ γαλεωδα τὰ ἐμβρυαλίζοντα εἰς τῆς

κοιλίας

καὶ

καὶ

222 ΑΝΤΙΓ. ΙΣ ΤΟΡΙΩΝ

κειλίας, νέμεται· καὶ πάλιν ἐκδύεται καὶ τὸ σόμα. Ή̄τι λέσσων δής δὲ κινίσκεται· τοῖς γαρ ἔμβρύοις, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, Κινεκάλλη τὰς μήτρας· Οὐδὲ ἔχιδνα δής· ἐσθίει γὰρ αὐτῆς τὴν κειλίαν, τὰ ἔμβρυα. Ήνυκτορίς δὲ μόνον τῷ ὄρνεων ὀδόντας ἔχει, οὐ ματάσκη γάλα. Φησιν δὲ ὁ Αριστοτέλης Φώκιων Φάλαντας ἔχει γάλα· τότων δὲ δύο ἥπους καταγράφεται τῶν μάδες· οὐ, λίγην δὲ γάλα φησιν ἀμελχεῖσθαι γάλα τράγους τοσοῦτον, ὡς εἰ περιφαλίδας γε νέαδη. Ταῦτα δὲ λινούντων οἱ ἀρρενεῖς οὐρύληικα λωῶται· δτὸν δὲ τὸν οὐρανὸν τῷ γένεως ἀδειήσοι, καὶ μηκέπι διώωνται τάτεαδὲ, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλαι ὑδιτὶ τῇ προδων λαβοῦσσαι καὶ διτὸν πότῳ Ἀλιμάνος λεγόμενον τότων σιωπήσασθαι· φησιν γάλα ἀδειής αὐτὸν δέ τον γένεσθαι, οὐδὲ τοῖς χροῖς δὲ διωάψινθε συμπαθεῖσεν, οὐδὲ τῇ προθέντων δρεχίσαι.

Οὐ μέντοι μελιταρίνες ιερόφωνοι Γυναῖς φέρεν διώωται, βαλεδὴ βαλεκηρύλθε ἔνη.

Οὕτως τὸν ὑματθεοῦ αἴθος ἀρέτης ἀλινόνεσι ποτῆται,

Νηλεεῖς δὲ τορέχων ἀλιπόρφυρος ἔαρος δένις. Τοιανδές δὲ καὶ ὁ θωκιτής λέγεται πρὸς πάντων ἀθημελής καὶ πολυπλέγμων ἐνταῖς· ὁ γάρ οὖν·

Οδυσσεὺς ἡδιφερομένων αὐτῷ τῇ καὶ παῖδεν οὐ τῇ
πλεὸν τὴν συζώτῳ αἰνάβασαι,

Ἐξετο οὐρθοσιώῃ σκηνῆπρον δέ οἱ ἐκπεσε
χειρός.

Οὐ γαρ φασιν ὅτε αὐτὸν διωκέμενός οἰς συγκαθέσιν
ἀδικεῖν τὸν καίσας. Θαυμασά ἔκανε τὰ τοῖς καθετοῖς
τόσοις ψυχοφορούσιμοι, οἵον ὅτε φολύπτας γί-
νεται γαρ ἀδικηγνωστος τῷ χρώματι τῷ ἐπέ-
φρος καὶ παντὸς φέατος φολύπτας γίνεται
μυστηρίου αὐτῷ τῷ θάρατον μήλων ηὗ ὁ φοι-
τὸς τὸ θευλότιμον ἔγραψεν,

Πάλιν φίλος ὡς τέκνον ἐλέων οὐ σήμεστι θυμὸν,
Τοῖσιν ἐφαρμόζειν.

Γίνεται ἐπειδὴ ταῦτα καὶ πολὺ τὸ χαρούλεοντα. λ'
καὶ γαρ τοῖς σελεχεστὶ τῇ δένδρῳ καὶ τοῖς
φύλοις, καὶ τῇ γῇ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαντ
τόπῳ συμμεταβάλει τὸ χρῶμαν. Αἰεισο- λα'
τέλης δέ φησι καὶ τὸν ιαλότιμον τάραντον τῷ
πάχει, δύντα τε τράχωις, οὐδὲ μόνον τὸν δύνα,
καὶ παχύδρυμον, καὶ τετειχωμένον, καὶ θαυ-
μασὸν ἔναι, πῶς αἱ τείχες στως ὀξέως ἀλ-
λοιδύται. Γίνεται δέ καὶ βότανη πιε, οὐ
καλέται τειπόλιον. Φύεται δὲ οὐδὲς ἡδιτα-
λατήσιοις ἡδι τῇ πετρᾶν. ἀφίκοι δέ σένθος, δ
τῆς ἡμέρας τείς μετατρέφεται τὸ χρώμα. γί-
νεται ἐπειδὴ μὲν λανκὸν, δύτε ἐπειδὴ φοινικῶν, δύτε ἐπειδὴ
μήλινον.

125 ΑΝΤΙΓ. ΙΣΤΟΡΙΩΝ

μήλινον. Καὶ μὲν τὰς τε λειπάσι αἵρεταις τὴν γέων, οἰον σὺ μαλχαῖς, σὺ δηραπέταις τραυματών, σὺ πρασινόδαις τὸ πρὸς τὸν βίον αἰαγκαίων, σὺ φιλοτογίαις, σὺ μυήμαις, ἀνθριβέσατ' ἄν τις εἰπεῖ τὸ θάλειόν τους σωματικῆς ικαταμάληι, οὐδὲ οὐδὲς περέντων ποιησόμετα τὴν εἰλογήν. Φησὶ παθεὶ Κανώποι τὸ Μαιώπιδος λίμνης, τὸν λέκχοντα πρᾶτον τὸν ἀλίεων λαμβανόντας τροφήν, φυλάπηφν τὴν θέρετρον ἀν δὲ οὐδελαμένωσί ποτε δικινέαθ, λυμανεόδαι τὰ λίνα καὶ τὸν ιχθύαν αὐτῷ. Εὖ Θράκη τῇ κληθέσθαι ποτὲ Κεδείαν τολι, τὸν ανθρώπον, οὐ τὸν ιέραντον κεινὴν θηρεύοντα δέρνιαν. τὸν μὲν γαρ σοβεῖν τοῖς ξύλοις, τὸν δὲ ιέραντον καταδιώκειν· τὸ δὲ φούγοντα εἰς τὸν ανθρώπους ἐμπίπτειν· μιὸν καὶ μεταδιδόντα τοῖς ιέραξιν αὐτὸν τὴν ληφθέντων. Ταῦτα δὲ ἐλαφους λέγει πίκταν πρᾶτος τὰς ὁδοὺς, φθυγούσας τὰ θηεία· οὐκιστα γαρ ἀδιπίθεαται τὸν λίνον τούτον· ἀγεν τὸν δὲ καὶ τὰ πέντα ὡδὶ τὸ σαθμάν τὸν ιζούσας δὲ ἀχριφούγηφν εἶναι δὲ τοῦτο, τὸ τραυματορρῶγα μίαν ἔχονταν ὁδὸν· οὐδὲ διφλιφθαι ἀχαιίνων ἐλαφον, καπὸν ἔχονταν τὴν καράτων, ὡς ἀν αὐτούρων δύντων· καλίσκεα δὲ ἐλάφος καὶ συειπόντων καὶ ἀδύντων, ὡς καὶ ικατακλίνεαθ τὸ τῆς ἱδούης.

λγ'

λδ'

λε'

λε'

τας
δια

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

δ' οὐκέτη αἶγας τὰς ἀγρίας, διὸ ἀντεῖνεωσι, ζητῶν, τὰς δίκαιας. θυμῷ γὰρ ἐκελεύπονταν τὴν βελόνην.

Τὰς δὲ παράστασιν

λ. 2°

Φαίνει πνὰς κατανευονταῖς ὅπε τὰς ζῶα τῇ δομῇ αὐτῆς χαίρει ἀκριτύπτεις ἔαυτην, καὶ οὕτως θηρεύει τὰ προσαρθρόμενα ἐγγὺς.

Τὸν δὲ ἵχυμόν μοναστὸν αὐτὸν ὄφιν τὰς ἀσώσας, καὶ πρότορον ἀπίστειαν, πολὺν καλέσει βοηθότες δίηρες πέπεις δὲ τὰ δίγυματα καὶ τὰς αληγάδες σκληρὰ κατασλαβήσεις ἔκαστον. Βρέξει ταῖς γὰρ πόσιμα, κυλίεσθαι φέτην ιορτᾶ. Τῶν δὲ

λ. 3°

ιπροκεδάλεψιν λέγει τὸν τροχίλευς ἐκκαθαίρειν τὸν ὄδοντας, καὶ ἀπὸ τάτων πρέφειαν. Τὸν δὲ ὀφελεύματος, αἰσθανθεῖ, καὶ δταν ἐξελθεῖν βούλεται ὁ τρόχιλες, τὸν αὐχένα κινεῖν, ἵνα μὴ οὐδεὶς θεῖται. Τὰς δὲ χειρόνια

λ. 3°

ὅτε αὖ ὄφεις φάγη, ἐπειδή τινα δειγμάνου, καὶ σπέρμα πνοθε πατησθεῖται, καὶ ἐπιπλανθεῖται τὰ δείγματα τὸν εχουσέντος ἀδιφαγεῖν τελευτῆσι. Τὰς δὲ γαλλῶν ὄπαν μαλχηται μεῖναι τὴν ὄφεως, τὴν πηγάνου περιεστίειτο. σολεύμονται γὰρ ἐνναὶ τῷ διόφθει τὰς δομάς. @ πέπεις τὰς αληγάδες δὲ τοὺς ὄφεως, βοηθεῖται τὸ πήγανον αἱραυτῷ μικριζέται καὶ ποθεῖται. Σταχαρέντες δὲ τὸν τὴν ὄφεως μηχθῆ, φέρεται διάδειντος ἀπίστειαν τὰς δίκαιας, καὶ ζητεῖ τὴν

μ.

μά

καρ

καρκίνον. οὗτος δὲ καὶ πᾶσα τὴν ιατρικήν
μείων καὶ βοηθῶν πέρι τὰς θληγὰς τὸ σφένδα
ιούχεως.

μβ' Ή φάγη αὖτε δὲ ὅταν θληγὴ, τὰ
δειγματον ἐσαξεῖς εἰς τὸ ἔλκεις, καὶ γίνεται τὸ
ποντὸν τρόπον ψυχῆς.

μγ' Οὐδὲν δὲ οὐδὲν ἀειστολίθιον
λαῖς τὰς χελιδόνας φυσίν αὐτὴν σκινοποιίᾳ συγ-
ιαταθλέντην τοῖς ιατροφεσιν τὸν θηλάτην, καὶ
ἐλίπη θηλάτης, βρέχειν αὐτὰς κυλίειν, οἱ
ταῦτα πέριπτον αὐταλαμβανόντι, σιβαδὸν θαλασσιν
τε ιατρέπτῳ αἴθρωσαν ιατροθετούσιν
σειράνην τὰ σκληρά· τοῖς τε νεοτήροις τὰς προφλώδε-
σιν καὶ μέρος πρατηρούσιν, οἷα μὴ διὰ τοὺς
αὐτοὺς δῶ. τὰ δὲ ιατροφεσιν, μηρῶν μὲν δύνται,
αὐτὰς δὲ οὐδὲν λατέν· αὐτὴν δέντων δὲ μισθίσκου τῷ
τροφού ταῦτα νεότηρα, ἀφοδούσιν. Τὰς δὲ

μδ' πολυτεράς δὲ δέλταιν θλείσιν οὐαβνάζειν,
οἵδε προλέπτην τὰς σωτερίαν, εἰὰν μὴ χρήσθη
χήρα γενίνται· τοῖς δὲ νεοτήροις τῆς ἀλμυρείστης
γῆς Διαμασησαμένασ, εἰς πέντην εἰς τὸ σώμα,
προσαρχονταίστασι τροφιὰ.

με' τὰς δὲ
ωέρδητας δέ τινα θηρεύητις τοῖς τοῦτοις νεοτήροις, προκυ-
λίειν τὸ θηρεύοντος, ὡς ἀδιλήπτους δύνται,
καὶ ἀδιαπάθαι, εἰως δὲν Διαδρόμη τὰ νεότηρα,
Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφροδισιαστικόντος, λυμανεῖται
τὰ ώξα· οἷα δὲ μὴ ἐπωάζῃ ή θηλάτη, τὰς δὲ αὐτο-
μηχανάειν, καὶ σφραγίζειν, τίκτειν. Καὶ οὐκέτι Χα-

ρούς

ρους μάχεσθαι πέρις αὐτῶν • τὸν δὲ ἡγηθέντα
ἀκελευθέν, ὁ χρυσόμενον ἐπόμοι τάχτου. Τὰς
δὲ γράμμους δέ τοι πέπειθε, ἵνα καθορῶσιν
μακράν. Κανίβασιν φηκεῖ συστροφὴν ἱσούχα-
ζειν. ἔχειν δὲ καὶ ἄγριμόντα • τὰς μὲν οὖν ἀλασ-
καθεύδην, εἶνας τὰς πῆρυσα τὰς νεφαλάς
θείσας. τὸν δὲ ἄγριμόντα κυματίων ἔχειν πεθορώμε-
νον κανίβασιν, σημαίνειν τοὺς δῆμους Βοῶν-
τα. Τὰς δὲ πελεκάνας τὰς θηλείας κόγχας
καταπίνειν ἰσορθήν. επειτα δὲ γάστρας καταχόντας
οἱ τῷ αὐτῷ τῆς κειλίας, θέμενοι πεχηνιάς. Εἴτα,
ὅτα τὰ πρέσα θέμεσθαι ταῖς ἑστίαιν. Γυναῖς δὲ
λέγεται εἰπόντων οὐνων, ὅτι οὐδέποτε ἔώρακες νεοτῆσιν,
διδέ νεοτήσιαν. Διό τοι Ηρόδοτος τὸν Βρέστωνος
πόλεμον πατέρα, ἀπό πνου οὐ τοὺς ἐπέρεισ-
φαίσι γῆς εἴναι μετέργου. πίκτην δὲ οὖν ἐνιστά-
πλεῖς ἀλάτοις τῷ γραμμ. Λέγειν δέ πιασμή
τὸ κυναλυφρον δρειν εἴναι, καὶ τὰ ἀξώματα
φέρειν, καὶ τὰς νεοτήσιας εἰπεῖν ποιεῖθε. εστ-
τεύθη δέ ἐφ' ἡμίλιθον διεύδεσσιν καὶ ἀλάτων. τότε
δέ ἐγχωρίους μόλιβδον τοῖς διστοῖς περιστένεις
τοξεύειν, καὶ καταρρήγνυειν τὰς νεοτήσιας. Τὸν
δέ κέκρυγα διηνέντιον λιμανίους τόντον νεοτ-
τοῦς ποιεῖν, Διέ το διέλθειν εἴναι, καὶ μὴ μυ-
ναθεῖν ἀμώματα. πίλεσθαι γάρ εἴσθ τὴν ἐ-
λαχίσιαν • τὰ δέ εἰσασθαι πήντε δρυνέων,

· ἐκβαλ-

με

με

με.

με.

ν.

εἰνειλαλψιν τὸν ἔαυτὴν νεοπήρους, σὺν τῷ καλέσι
 εἰν τὸν τῆς ιέπην γος. Τὸν δὲ αὐγούντον
 καὶ θηλάζεις προσεπόμπον· ὅτεν καὶ τὰ
 προσκυρείας ἀληφοίμι τὸν δὲ ματὸν ὅτεν αἱ
 ἔλινοι, ἀρτυφλεῦδαι. οὗτοι δὲ χωλὲν τὸν
 νεον· ὅτεν καὶ Καλίμαχος ὁ ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 πολύτρανθετον εἰν Βουλαρμένθετον ἐφισεν πέρι
 πας ὑπὲρ ἄλλου πινός δρνέου, αἴγιθον ἀμφι
 γυνίας. Οὐ σώζεται οὖν αὐτῷ ὁ λόγος· οὗτοι
 γαρ οὐν ἀμφότεραι χωλὲν· τοι δὲ ἀμφιγυνίς
 οὐ τοιούτοις, διηγέρεις ἀδι τοῦ ἡφαίσου εἰν
 τοι, διτ' ἀν εἰνατέρους ἡ καχωλαρμένθετον· τοι
 εἰ μὲν οὖν τον Καλίμαχον οὐδὲ τοι ἀπίδι
 νου πενίχθησιν ἀπένν. Ο δὲ Αειτ
 τέλης φησίν, οὐδὲ αὐτῷ μιράσκεν πι, τὸ ρύγχο
 αὐλίνεδαι καὶ γαμποῦθαι, καὶ τέλον
 ποθηνόκεν λιμῷ· τέλος φίνων ἐπὶ τὸν εἰνειλαλ
 πας τὴν νεοπήρων οὔτον τὸν αὐτὸν λαμβανειν καὶ
 ἐκτρέφειν· τὸν δὲ αὐτὸν ἐπαναγιάζειν τὰ πέ
 κνα ἐπι μιλάξειν, πέρις τον ἡλιον βλέπειν·
 τὸ δὲ δακρύον αὐτόν, καὶ μὴ δέλεν αὐτοφαλ
 μέναις, ἀρκτένεν· τὴν ιχθύων δὲ, τὸν ἀλιά
 παλεύμηντος βάτραχον, θηρεύειν τὰ ιχθύειν
 οὐδὲ τοῖς ἀρτοῖς τὴν ὁφταλμῶν ἀρκτεμανί^{νοις}, ὡς τὸ μὲν μῆκος οὗτοι προχοειδεῖς, ἐπ' αὐ
 τον δὲ προσκέμποντος ὠατερού δέλεαρ δρογή^ν

γέλεις· τοῦτ' οὖν ιρύταντα ἔκαποι πε-
τάνειν. Τὰς δὲ ναρίνα καὶ θαλαμίσα φεύγει-
πι, τὰ μὴ διωχθεῖσα τὸ ιχθύων δὲ τὸν Καίρο
γυναῖκα, κελυφιβῆτα, μὴ τῇ ναρίνοις τε συλλαμ-
βαῖνειν. Τὰς δὲ ιαλονυμίας ἀλφότητας, δὲ
αὐτὸν αἰδῶνται διπλαὶ γυναικῶν ιατατοπώνα-
στιν, αεισθραμούστες αἴωνεν τῆς δέρμασ, ἀκ-
τηρώγιν. Τόνδε πωλύτασδα ιατατοπώνα-
τροφιώτες θαλαμίας. Ηγέρτονται δὲ τὰ χρήσιμα
αἰγαλώσῃ, τὰ ἀχρεῖα σκιεύειλαντον τὰ σωερχό-
μενα τὸ ιχθύδιον τοῦτα εἰς βεβλημάτηρειν·
ποιεῖνται δὲ διπλαὶ γραμματίας ταχινόσιον οἵσις αὐτὸν έγ-
γυναῖς λίνοις. Σόταν φοβηθεὶς δὲ τοῦτο τασσεῖν
αὐτὸν. Ιδεὶ καὶ διν ταυτίλων πολύτασδα
οἵσις τασσεῖν ταρθίτην· ἐχει μὲν γαρ δέργακεν, δικα-
ταργέτασ αἰαφέρεται ίνα γάδιοις αἰενεχθεὶς
καυνόις. ἀγωνεῖται δὲ γενόμενοις, μετατρέ-
ψεις· ἐχει δὲ μεταξὺ, τὴν ταλεντανῶν
ἄδιπτον σωερχόσι, οἷοις ὑμίσαι· καὶ τούτῳ
δὲ αἱ τανθυμάτην οἵσι, ὁστερέοις ισίω χρησταί.
αἵπετη πιθαλίων δὲ ταρακανδίεναι τὸ ταλε-
ντανῶν.

Τὰς δὲ μελιτητας θυμωμέν-
νασ τὸν τούτον ιατροῦ, καὶ ιακεπαλδού-
σας, τότε μάλιστα μὲν ἐσθίειται· τὸν δὲ λα-
ζάρον χρόνον φέρειται, ὡς τροφῆς χαλεπανάργη-
μενίας. Ζεῖς ἀκρὸς τὴν δένδρου δὲ σαιρύοις

! 2 δέ

vγ'

vδ'

vε

vε'

vζ'

δὲ χρίσν τὸ σμήνος, τὴν ἀλλων ἐνεκεν θηεῖσι
 ἀεὶ ἐν ἀρχιτεάνωσιν αἱ χρισταὶ μέλιται, πα-
 γᾶθε μὲν αὐτὰς ἔξω τῆς ποιεῖν· εἰσὶ δὲ εἴσω τη-
 σμήνους ἀρχιτεάνωσιν, εἰ φέρεσθαι· τότε δὲ φέρεται
 καλούμενας, κακουργεῖσιν εἰσὶ λάθωσιν πρόσφελ-
 λέσθεται· ἀσέρχονται εἰς τανάσια. τηρεῖσθαι δὲ αὐτῶν,
 οἱ ἄδι πασῶν φύλακας εἰναι· εἶναι δὲ αὐτὰς
 τεταγμένας ἐφ' ἐπάστῳ τὴν δρυφων. Οἱ τὰς μὲν
 αἰδοφορεῖσι, τὰς δὲ ιατροφορεῖσι τὰ κηεῖα· μηδε-
 ειούσθαι δὲ αὐτὰς καὶ τὴ μυσωδία τῆς τροφῆς, οἱ
 ζεῦ μύρω, καὶ τὸ ποδοπήμα δὲ ἔξω ἀφίεναι· μη
 τὰς μὲν πρεσβυτεράς εἴσω δρυγάζεις· σφήκα-
 δὲ ἐν λάθει τὶς τὴν σκελεῦν, καὶ τοῖς προτέροις
 αργυρεῖσι πεπέτεαται φυσιν τότε ἀκοίτρας· τη-
 νή δὲ ἔχοντων τὸ καίτρον, ζδένα. Τὸν δὲ μέσω
 τον γίνεσθαι μὲν φασιν εἰς Γαλονίας αὖ τῷ δρει Μαρ-
 σάνῳ· διδύνται δὲ τότε ἀνωθεταὶ δικεῖσιν, ὁπόθε-
 βοιν, ζδέ διηροτὴν μικράτων ζδέν· οὐ τάλ-
 λα προσεμφορέει εἶναι τῷ ταύρῳ· μιωκένεον
 δὲ προσαφοδύνθι πόρρωθεν. καὶ τὰς κόποις
 ὅταν πεφοειδένθω τοτε τοιήσι τὸ μικρόν
 ζτως, ὥσε τὰς τείχας ἀρρέψει τὴν ικνών
 ἐν δὲ αὐτὸν φέρει τότε τοιήσι, ζδέν πάχθι, ζ-
 δέ βλαύπηεις· δὲ δὲ ὅχθονται καὶ ἔγκυον ποιή-
 σι, πύτη πάλιν ζχάπηεις. Τῷ δὲ Σκυ-
 θῶν βασιλέῃ ἰδων φασι γενναῖον γενέας ποι-
 θῆνται.

v 6'

ΤΗ ήν οὐκ αὔτης ζεινηθέντα πᾶλεν πεσάγεν
μία ὄχθος· τὸν δὲ θέλειν· ὡς μὲν προπαλύ-
ταιτος προσήγαγον τῇ θάσῳ αναβεῖσμα· ἀρ-
ιαλυφθείσις μὲν ιδόντα πρέπον, φύγει, οὐ
ικαταριμνίσαι έκαπον.

Τῶν θαλασσίων

μὲν ζώων οὐκορώτατον εἶναι μελοφίνα· καὶ γέρ-
πτές παῖδας δρωπιφός ἔχειν, οἷον ποιεὶ Ταλ-
εαντα καὶ Κασίαν καὶ ἄλλους τόσους πολλάς·
οὐ μὲν Κασία μεθέντος μελοφίνος οὐ πραόματα
λαβόντος τωλά, πραγμένα τωλούς οὐ
βοήθειαν εἰς τὸν λιμνά έως ἀφίνειν ἀλιθὺς.

Πορί ἐτούτοις τῷ λίκουν, μυθιστὸν τηλέσι
μιεῖ δρόχεται, καὶ οὗτοις δέ τοι καὶ τῷ θεατὴν πι-
φθοντὶ αὐτοὺς ἀπαντας οὐ μειαμένος τῷ οὐαν-
τῷ πίπειν· εἰναὶ τούτου αἵπον, ὡς ὁ λέγος, οὐτι οὐ
ιβ' οὐδέποτε τῷ λιτώ πρεπέμειται οὐκέπο-
ρεται εἰς δῆλον, λύκανθανομομένω. τῷ

ξα'

μὲν θλαῦσα καὶ τῷ κερώντῳ πολεμίους εἶναι·
τῷ μὲν κερώντῳ τῆς γλαυκὸς μεθ' οὐδέποτε, μέ-
τοι βλέπεται τῷ γλαυκᾷ· τῷ ἐγγλαυκῷ τῷ
κερώντῃ τύκτῳ, οὐδὲ τῷ τῷ κερώντῳ μηδέπαλον·
διὸ καὶ ηρατεῖν αὐτῶν, τῷ μὲν τύκτῳ, τῷ

ξε'

ἐμεθ' οὐδέποτε. Καὶ τὸν οὖν καὶ τὸν αἴγαλον

ξγ'

τωλεμεῖν έκαποις· πριόντα γαρ τύεσθαι εἰς τὰς

ἀκρίθας, μιάτε σῶν τοῖς· οὐδὲ τὸν οὐγινέαζο,

έκβαλεν τὰ ὀπὸις τῆς Αἰγαίου, καὶ τὸν νεοτῆτας

Ι 3 Φοβου-

133 ΑΝΤΙΓ. Ι ΣΤΟΡΙΩΝ

Φοβουμένους, ἐπί πίπειν· τὸν δὲ Δῆλον τὸν βλαβερόν τούτον, κελάπησι τὰ ἔλινα αὐτῷ ἄδι-

πετόμενον. Καὶ τὸν ἕσταλωνα δὲ τολμημόν
εἶναι τὴν ἀλφάταιν· τὸν δὲ κέραντα καὶ τὸν ἀλφάπειρα, φίλους· τολμημένον δὲ καὶ δύναμα
τοῦτον ἔσταλγον· σιδὸν καὶ τυπόμελον τὴν ἀλφά-

πειραντονταί. Τὸς αὖτος δὲ φαστέλεγχον, ὅπερ ὅταν ταῖχισαν ἡλιθραπή, αἱ πελέτουσιν αὐτοὺς αἱ αἴγες οἰστάνενται.

Τούτῳ πι παρεπαλίσιοις λύκος ἴσθεντι· φυλακὴν αὐτὸν τὰ ιπτήνην δύναμιν μὲν ἀλλού χρόνον, τὰ μὲν αὐτοῖς σταυρία, τὰ δὲ ὡς ἐπυχειρίαν μειμᾶνται· τῇ δὲ νυκτὶ ηὔτους οὐκούσιον γίνεται, πέρος αὐτὸν τὸ ἀρρώστερον μοίᾳ· καὶ τούτῳ τεκμηρείω τῆς ἀδιτολησίας ἐκεῖ χρῆσθαι. Πλιὼν δύναται οὐδεποτέ λύκος τῆς ασθείας τοὺς βίους τὴν ράμφων αὐτοτελείας, καὶ τοιαῦτα πνα μεξόρχεται· πάνυ πολλούς ἀδιμέλειαν τετωνούμενούς αὐτοῖς τολμεῖσι αὐτῷ, καὶ οἵον δργων οὐ παρβργων χρῶνται τῇ πολει τούτωις ὑζηγήσει· τὰ γένοις πάντα χειρότερα ἐβομήκεντα πόρι αὐτῷ οἰκτημένοις βιβλίαι· καὶ πεπείραται ὑζηγήσει τοιωτόρον, ἢ οἰκειωτόροις αὐτοῖς εἰσέφειδαι, πέρος τῶν οἰκειωτόρων ἐκλογὴν ἀδιαφορίας προκριμένων αὐτῷ δύναμον·

πρᾶ

πράσινος ἐκτε τούτων, καὶ τῇ ἄλλωτ
ἀπίθαμένται. Λέγει γέ σῶν τὰ χρή
ταῖα πάντα αἴαπνέται, ὅσα πνέμονα ἔχειν.
σφῆκας δὲ οὐ μελίσσες οὐκ αἴαπνέν. Οσα
τὲ κύστιν ἔχει, πάντα καὶ κειλίαν · ὅσα τὲ
κειλίαν, πάντα καὶ κύστιν. Αναιμα ἔ
τιναι πολλὰ μὲν τῇ ζῷωται · καλόλευκον δὲ
ὅσα πλείω πόδας ἔχει τετράρωται. Οσα
δὲ τέχαστον ἔχει, πάντα ζωοτοπεῖν, οὐκ αὖ
πιργέφει δέ. Πάντα τὰ ζῷα κυνέν πλὴ^{οάς}
κατώ σιαγόνα, πλὴν τῶν ποταμίου ιρροφ-
έλευν · ποῦτον δὲ μόνον, πλὴν ἄνω. Εν
Ιλυρίοις τιναι καὶ Γαλονίχη μωαύχους. Μού-
νιζον δὲ καὶ δίκερων οὐδέν ξορᾶσθε · μονοκέρω-
τα τε καὶ μωνυχαῖος τὸς Γινθικέν ὄνον. Τῶ-
τον δὲ καὶ ἀστραγαλον τῇ μωνύχῳ ἔχειν
ζῷων. Τῆς δὲ γαλῆς δύσιν τιναι τοις αἰ-
θοῖσιν. Τὸ δὲ στρέψατο τῇ θήλει τολείους ἔχειν
διδόντας, καὶ εὖ αἰθρώπις, καὶ τοῖς ἄλλοις
ζῷοις. Τὴν δὲ τῇ ἴππων καρδίαν, δύσιν,
καὶ βοῶν δὲ πινῶν. Ταῦ δὲ ἐλάφων τοῖς
ἄχαιίνοις καλευμένους, δηκεῖν αὐτῇ τῇ κέρη φ
τὴν χολιώ ἔχειν. Τοὺς δὲ ιχθύς δὲν ἔχειν τό-
μαχον. Μιὸν καὶ τῇ μεγάλῳν ἐπέρον διαταν
ιωσιν ἐλατήρια, περιστήσιν τὴν κειλίαν εἰς
τὸ σόμα. Τοὺς δὲ ὄφες πλευράς ἔχειν λ.

καὶ δύματα ἃ ἀντίξεν τις ἐκκειτόνι, καὶ οὐ πέρ τὰ τῇ χελιδόνων, πάλιν γίνεσθ. Τοῦ δὲ ἰλεύων τὸν κληρο μόνον μήρυχά τοι. Τοῦ δὲ λέοντος οὔτως εἶναι τὰ δύο σερεά, ὡς εἰλακίς κερθομένων πῦρ ἐκλάμπειν. Εὐ φέγγια ἔχει βοῦς εἶναι, οἱ κυνοῦσι τὰ πέρατα. Τοῦ κατόπιν τῆς λύρων, δύο τε τοιούτα αποκλιώντα. Φολίδας ἃ δύο τε τοιούτα αποκλιώντα. Μηδέ ποιν καλμούσιν πολιάς γίγνεσθαι. Ήγανθεῖστι δὲ πάλιν μελαίνας. Τούτοις εἰ τῇ χαλκί ποταμὸν φράντι Θράκης, τὸν παλεύοντα κεχύνων πόντα τὰ πέρατα, ἔχει τὰ γηνώμελα μέλανα ποιεῖ καὶ εἰ τῇ Αντανδέσσα ποταμούς εἶναι, ὅν τοι μὲν λαβιά, τὸν δὲ μέλανα γεννᾶν. Μοκέντις δὲ τὸν Σιάμανδρον ξενίας τὰς ποιεῖν. Μιὸν καὶ τὸν ποιητὸν αὐτὸν Σιαμανδρούν ξενίας αὐτὸν πρεσσα γορθύν. Καὶ εἰ τῇ Εὐβοίᾳ δὲ πατέτε τὴν ιταλικὴν πλασιούσιν οὐ τῇ παλλαχίδι δύο ποταμοί, Κέρων καὶ Νηλὸν. ὃν αὖ γαλαῖνες ἔαν ποθεῖ τὸ συλλαβένθινον οὐτε πίωσιν, ἔαν μὲν ἀρχή ποταμοῦ Κέρων θερμέλαινα πίπουσιν. ἔαν δὲ ἀρχή τῆς Νηλέως, λαβιά. Τοὺς δὲ μέρμηνας φησὶν οὐδὲν γάνον καὶ θέσιν παθομένους, ἐλέπειν τοὺς μυρμηκίας. Τίκλος δὲ γαλινού, οὔτε ἄρρενος εἰν, οὔτε θῆλυ. Τοὺς δὲ πατέμηνας ἔαν κατέστησεν

μεν σῶσιν αἱ θάλαται τῇ ἀρρένων, ἐγκύοις γί-
νεαθ. Τὸν δὲ κακλεύμενον ἀσέρα, οὐτωδια-
θόρμον εἶναι, ὡς δ' ὅνπινα ἀν λαλεῖ τῇ ιχθύων
πραγμάτημα δε φέλον ποιεῖν. Ἐχειν δὲ ή μαργ-
γίου αἴσθησιν· ἀν γαρ μέλοντ οὐ ἀρρεῖται πε-
σιάθηται, συστάθηται ηγετοῦ δρόγον εἶναι ἀφε-
λεῖν· τάντοδ' ἀναίερεις ἐκλυθωνή, γίνεαθ.
Εἶναι δὲ ηγετοῦ χώρα οικαλησθεῖται θάσεα.

Ἐν Κύπρῳ γ' οἷα χαλκίπεις λίνος οικεῖται, @
γίνεται θησίου μικρῷ μέρῃ ουδὲν· τὸ αἰρόν δέ,
καὶ εἰ τοῖς Καρυκίαιν θησίοις ἀρρεῖθεντον τὰ
μὲν τῆς χώρης, τὰ δὲ τῆς περιόδου χωρίζομεν.

Τὴν δὲ σαλαμαΐθραν σθεντίνῳ ψηφό. Πόρι 5α. 5β'
δὲ τὸν Υπάνιον ωταλέν, τὸν ποδὲν Βόσπορον
τὸν καμπούν, ποδὲν τροπάς χειμορίας, καὶ το-
φορέωδαι φασιν οἷον θυλάκους μέλους ἑταῖν.
Ἐφ' ᾧ πηγηνυμένων, οὐδέρχεθαι ζώον πέρεων
τετρωδώσιν. Ζῶον ἐ μίαν ἡμίρεαν. Ιδίον δὲ καὶ τὸ
πέρεων τετρωδόποιαν εἶν. Τὰ δὲ σημήνια τῶν λα-
λυθαι, εἰσὶ τε ἡγεμένη ωσιν, εἰσὶ τε τόνυσι-
πίον ωταλοί. Τοὺς δὲ σικερπίους τῶν χρονίας
εἶναι τὴν τίνων ἀρρεῖθεντον· καὶ φαλάγγια
δὲ κτένειν τὴν τεκεῦσαν. ωταλάκις δὲ καὶ τῶν
ἀρρεῖασ, σικεπωάρχαρ. Εἴ δὲ τῷ σώματε
τὴν αὐθεώπων γίνεαθαι οἷον ιόνθους μικροὺς.
τούς πους δὲ εἴσι τις ιατρόη οὐδέρχεθαι φθείρεται. Ηγε-

• 5 έσι ους

137 ΑΝΤΙΓ. Γ ΣΤΟΡΙΩΝ

ἔαν πις ἔάση, εἰς νόσημας τοῦτο ἐμπίπει· ὁταν
Αλμαίων θεος φυσικῶν, καὶ Φρεγύδη θεός

ss' Συέιφος οἶδεν δὲ καὶ τοῦτο νεκρῶν πινα, τοῦ μυελῶν σαρώντος ἐκ τῆς ράχεως ὀφίς
Ἄλφα γένεσθαι, ἐανὶ πέρι τοις τελευτᾶν ὄφεως πεθηκέτος ἐλιύσωσι τὰς ὀσμὰς· καὶ τῇ
καὶ ἀδιγραμματίφορος πονηρήναρμης Ἀρ-
χελάου, οὐκαὶ πρότορος ἐμνήσημεν, ὃς τε
εἰ τῆς θαυμασίως καὶ τοῦτο καταγράψῃ,
καὶ φησιν.

Γαίτα δὲ δημήτρον ὁ παλιὸς σφαργίζει την
αἷλαν,

Ἄνδρος γαρ καί ληστὴς ἐκ μυελῶν ράχεως,
Δεινὸς γίνεται ὄφεις, νέκυος δὲ φειδοῖ σαρπίνος,

Οὐς νέον ἐκ τάττας πνοῆμα λάβῃ τοράος
Τεθνεότος, ζωλίας ἐλικῶν φύσιν· εἴ τοδε θεῖν,

Οὐ θαῦμα βλαστῶν τὸ διφυῆ κέντρον.
Τοῦτο μὲν οὖμαν αἱρεῖ τε καὶ φρομβεῖ πι-
νή πρόσφερτος τὸν ἀδιγράμματος· ποιεῖ μηρο-
τυείαν γένεσθαι. Οὐδὲ Αειστέλης οἱ Κη-
ρῶν φησὶ γένεσθαι ζῷον, δὲ μηδὲντος ἐλαχίστην
εἶναι, οὐκαλέσθαι αἰσθέντον διὸς ταμίον.

ss' Τὸν δὲ ιροκέμειλον οὐδὲ ἐλαχίστου γένεσθαι με-
γιστον· τὸ μὲν γαρ ὡδὸν μείζον γένεσθαι χηνίου
αὐτὸς δὲ γένεσθαι καὶ ἐπτά καὶ μειοπηχιος.

ss' Ταῦν δὲ καρδιῶν τούτων πονηρήναρμης ηρατεῖν· οὐδὲ
γαρ

γαρ τέσσερας την διδαχήν πάρα ψυχήν. Την δὲ τολυτόνων τὸν γέγονον οὐδέν οὐδὲ αὐτοῖς σύγχρονοι πάνται λειτουργίαν διδασκαλίαν πολύτασσαν χρήσαντες. Ταῦτα δὲ γέγονον καίρασθεν οὐδὲ οὐδὲ λέποιαν διδασκαλίαν φέντεν, διηγά κατατέμενες δέ τινα την διδαχήν πραγμάτων. Τὸν δὲ κατερέα φησίν, ὅτι ἀν φοβερήν, τὴν καφαλῶν κρύπτην ὡς ὅλην τὴν σῶμα περιπλοντα. τὰ γαμψά πάντα ἔιναι μημπιά. Υπό πνοθετούσης λυπτῶν πάντα τὰ μηθεύτα, ταλαιπωθεύπτα. Τῶν ζώων τὰ μακρά αρσεναῖς· τὰ δύτορα θήλεα. Καὶ εἰ Αἰγύπτῳ κατερένησαν εἰς κέπρον, νεοπήνες ποιεῖν. Εν Συρακούσαις ἐνθαλεώστιν πινάκες τὴν γῆν κατερένειν. καὶ ἀδιδέντα τὴν φίετον, ἐως τότε πίνειν (αιεγώς). ἐως ηλυφιῶν τὰ ωδὰ. Ηδη δὲ κατερένειν εἰς αγγέλους λαγύνοις, ἐκτειφθηναι τῇ προσελθεῖν. τῶν δὲ χελιδόνων τὸν νεοπήνες ἐσάλνεις ἐκτυφλώσῃ, πάλιν βλέπειν. Τὸν δὲ ἕρεμα τείχος πίκτειν· αὐξανομένων δὲ τῷ νεοπήνει, ἐκλέγειν τὸν ἄνα. οὐ γαρ διωκασθεῖσα φύη, οὐδὲ τὸν χρόνον ζῦτον τὸν δινυχαῖς αὐτοῖς οὐδετέρες φεατες, καὶ μηδὲν αρπάζειν. Βαν δὲ ταλαιπωρεύεται τὴν φωνὴν τησσαράκοντας. Καὶ τὸ ὄχος ἐπικινᾶς τὸν γαμψάνυχας, ὅτι ἀν θάττονοι νεοπήνεις διωτείνεις πέτερας ἐκείνης, ταλαιπωρεύεται τὴν φωνὴν τησσαράκοντας. Καὶ τὸν δὲ κατετομένους επί πινακίδας τούτης της ταλαιπωρεύεται τὴν φωνὴν τησσαράκοντας.

ε' *mugile*

ρά

ρβ'

ργ'

ρδ'

ρέ

ρσ'

ρζ'

ρη

χρόνου

εἰδ' χρόνον φωμίζει. Κόκκυγος δὲ νεοπήσις ἔσται
καὶ ἐορακούσαι. πίκτην γαρ ἀντοι δικὶ τῇ ιδίᾳ
νεοπήσια, διηγέρεις τὰς τῶν ὁρυκτίων, μὲν τὰς τῆς
Φαεών, οὐ * εὐθυδύνσιδεων ἐπάντομον, ὅτι
ἄν καταφύγει πλέος ἐπαρχεύντα ὡδα. Τοὺς
δὲ πέρικλεις ποιεῖσθαι στιγμής τὴν ὠδιν, καὶ
πωάζειν καὶ πρέφειν ἐναντέρους· καὶ τούς νεοπήσια
διταν προσένεντας ἡζαγάλψον ὀχθίνῳ αὐτούς, τούς
πλέος ἀλλήλευς μάχεαται, θωρακιζορένους τῷ
ιδίῳ δόρμαπι· ποιεῖν δὲ τραχὺ, εἰ πράξονται
τείνονταις πλέος διένθρον, καὶ τοῦ πηλῷ με-
λιώντασθι ἔνθραντας· φάναι δέ πιναστικα-
γράφειν, ὡς αὐτὸς οὐ πεπειραμένος. ὅπις πε-
τεῖτορον διφθαλμὸν ἐκπεπέιν, ἀχθονίους τα-
χέως. Αἴγας δὲ καὶ περβατα βορείοις μὲν ὁ
χθινόμενα, αρσενοβούντην ὡς τὸ πολὺν· νοτίοις δὲ
θηλυτοκέν· λευκὰ δὲ τὰ γεννώμενα γίνεσθαι,
ἔστιν εὐθυδύντη γλώπης δὲ κριοῦ λευκοὶ φλεβοὶ
διστίν· μέλανα δέ, εἰσὶ μέλαναι· ὡς αὕτως δέ
καὶ ὑδί τὴν πυρρόν πετορον οὐ ὀχεῖσθαι, τὸ
ἄλυκὸν ὕδωρ πίνοντα. Τοὺς δέ λακωνικούς
κινάεις ποιοῦσθαι ταῖς, μᾶλλον διχθύνει. Θαυ-
μασιωτάτω δέ εἴν τῷ τάχει τὰς τῶν μυδωγί-
νεσιν· ἥδη γαρ ποτε τῆς θηλείαστηνότης, οὐ
εἰ αὔρλετθείσης οὐ αὔγγειφ, φαντῶμα μετ' οὐ
πολλῶ χρόνον, μῆτερες τοινούς καὶ ἐναπότον· τῆς δέ
πορσιῆς

Γρ̄οισιν δὲ ποιητικοῖς αὐτοῖς τοῖς θηλεῖσι
τῆς μυσῶν, τὰ ἔμβρυα ἥδη κύνοντα διέσκεδασ.
Αὐτέλους ἐλέγεται καὶ ἀκονθίδος, αἴμα μό-
λις μύγναδι. Τῶν δὲ αὐτῶν ὅταλις μία τίς
λαλεῖ τὸ ἄκρον τῆς ὁρυπίου, δέσιν δὲ οἶον θρίξ, τὰς
ἄλλας ἑτάναις οἶον μεμωρωμένας, ἐμβλεπούσας
εἰς ἐμένικα. Τότε τῆς ἱκέτιδος αἰδοῖον εἶναι
μὲν ὅσιον· διηνέζεῖναι φαρμακευτραγγού-
είσο. Εὔρου χοντρὸν, οὐδένα γίνεσθαι.
Τὰς δύνατορογλυνάς τείχας σὺν μὲν ἐν παιδίος
διαφεύγειν τας, σὺν ἴχθψ. τότε δὲ ὑστερον ἀρρεάλ-
λαιν, ταλκών ἡδί της πέμψει. Γυναικεία πίκτειν
ταλέσια ωέντι. Οἱ μητρογνήσεις μίαν δὲ τέταρ-
σιν τόκοις, ἕποσι τετοκῆμεν, καὶ τὰ ταλέσια τύ-
των ἐκτραφείτων, ἐάν δέ κύνοντα σαψιλεσέρω
χρίονται, οὐκ εἴργοντα δύνυχας γίνεσθαι τὰ παι-
δία. Εἶναι δὲ καὶ αὐτοράς καὶ γυναικας θη-
λεγόνους καὶ ἀρρεάσογόνους καὶ διπόδι τῆς Ήρα-
κλίους ἰσόρκται. Καὶ δύο γαρ καὶ ἐβδομήκοντα
τέκνοις, μίαν αὐτὸν γεννήσει θυγατέρα. Γί-
νεσθαι δέ πνας καὶ ἐν χωλεψιν οἱ ἐκ τυφλῶν,
δημείως τυφλεύσις καὶ χωλεύσις. Ηδη δέ πνας οἱ
σίγματα αὐλωχέναι. Εὖν Ήλιδί τοις τῆς
ὑπό τῆς Αἰδίοποτοι μοιχευθέοντις, θυγατέρα
μὲν γενέσθαι λαμπτικών· τὸν δὲ ἐν ταύτης, Αἰδίο-
πα. Τὰ δέ παιδία ἀχρι γένιτας τετταράκιν-
τα ἡμε-

τα ἡμέρων, ἐγρηγορότα μὲν οὐ γελᾶν, οὐδὲ
 ἔκιρύζειν πινοῦντα δὲ ἀμφότερα. Καὶ
 φυσιογνωμονές δὲ πνα τοιαῦτα· τοῖς όμετοι
 τῶν μέχα ἔχουσιν, βραδυτόροις γίνεσθαι μηρὸν
 δὲ δύκινότοις, ὡς ἦδι τὸ πελῶν προσιδέειν
 ἐπάσοις, οἷς πλατυτέσταπιεῖς. Οὐφεύς
 δύθείας μαλακοῦ ἥδους, πρὸς τὴν ἕνα καὶ
 παρμακίας σρυψιοὺς· πρὸς δὲ προτάφους
 μάκρου καὶ ἔρωντο. Κακόδους ιρεώδες
 τωνηίας· ὡς τὰ μέσα βελτίστου ἥδους· τὰ δὲ
 μεγάλα καὶ ἐπακεσκιάτα, μωρολογίας καὶ
 ἄδολερχίας. Τῶν δὲ θηλέων λύρων, πρὸ^{την}
 πικώτρον φησιν εἰν πρὸς τὴν Σιουσίαν, ἵπ,
 τῶν καὶ ἰωαρμακίαν ἴσχυρῶς· ὅτεν ή πρὸς τὴν
 βλασφημίαν ἀχρὶ τούτου μεταφέρειται, καὶ
 τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια ιεκινημάτας, ὀνειδί,
 γεατῶν. Φαίνεται δὲ καὶ Αἰοχύλος ἰσοεικῶς
 τοιοῦτοις οὐτως πρωτείας πρὸς τὰς
 πρέσεις αὐτῶν λεξόποια.

"Ἄδων τὰς ἀγναῖς πρέσεις γαμηλίων.
 Λίκτρων * αὐτοῖς ελεμπιαυτῶν * φεπιβουλής
 σχαλιπῶν πρεσείην.

—Οὐ μερή λάθη φλέγων,
 οὐ φθαλμὸς ἡπιανδρὸς ἢ γυναικί.
 Εἶχων δὲ τούτων θυμὸν ἰωαρμόνα.
 Γολλῶν δὲ ὄντων ὁν ηταγέρει φεύγεισθαι
 λησταί.

λης, ὡδὶ ποσῦνον ἡμῖναν ἔκμον ἡμέντοι τοῦ πα-
ρόντος, τὰ δὲ συλλέξαι, τὰ δὲ αὐτάμνηθεῖσαι.
Φησὶν δὲ ὁ ἴσοριογράφος, Ἀρσάμιλος όν τοῦ-
σιν δύναται εἰ λυετῆς ὀδύντας ἐχειν. Μυρ-
σίλεος δὲ ὁ Λεόσβιος, Λοιροὺς δὲ ὀλόλας τῆς
Ἀδιδυμίας ἐπωνυμίας τε τυχηέναι. ὅτι τῆς
χώρας τῆς αὐτῆς ὅρδε, καὶ μάλιστα τῇ ταφίου
καλούμενου ὅρους. Σέρεν αὐτὸν εἰς Θάλασ-
σαν ὥστε πύον τε τάφοθαι δὲ οὐ τῷ ὅρῳ Ζύτῳ
Νέασον τὸ Κείτωρον, δὲν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινο.

Τὰς δὲ Αιγαίας δυσσόμονες γλείαδες. Μηδείας δὲ
Θεοφύλινος μετ' Ἰάσοντος, καὶ Φαρμάκη ἐμ-
βαλλούσης εἰς τὴν νῆσον, καὶ μή πινα χρόνον, Κα-
μαλίσα οὖ τῶτας ταῖς ἡμέραις, οὐδὲν δισ-
τοσιν τὴν Μήδαν πραγενέαδες δυσώδεις αὐτὰς
ζήτως γίνεαδε, ὡσε μηδένα προσέναι. Θεό-
ποι ποσ δὲ Φησὶν ἴσοριογράφος οὐ καλεύμενον
ἀκέντον, γίνεαδε μὲν πᾶσι Ήράκλεας τὴν οὐ τῷ
Πόντῳ, ταῖς δονομαζούμεναις ακένταις, δέντεν οὐ τῷ
προσηγορίᾳ τε τυχηέναι. διωαμικὸν αὐτοργός
δὲ ὄν, δικαὶοργέντον δέντεν, αὐτὸν πινα πήγανον ταύ-
την τῇ ἡμέραιν. ὡς Ἀγαθάρχος τὸ Τυραννὸν καλ-
λάς αὔριτείναις φαρμάκω, οὐ πειρωμένος λαν-
θάνειν, ὡς ἐγένετο συμφωνεῖς, τὸν τολείσους Ήρα-
κλεῶτῶν τὸ περόπορον θλίεναι, πέτρῃ φαγεῖν πή-
γανον. γεφύρι δὲ καὶ τῇ περόπορον καὶ τὴν
ἀρχιλία,

αρχιώ, οὗτος ὁ φεντηστός μακρέως· δύο και
 ελέφαντοι ποιήσῃ. Οὐδὲ τὸν Σαμακούς ὄφους
 συγγενέαφως, ἀλλὶ τὴν πρότων κληθέντοι
 μαρτιτῶν τὴν πούλαν Ηέσσορατον, φοίνικας
 ελαττικὰ φαντάωμα. Ἡ παρούσα ὁ Ρηγὸν Θεός
 εἰ τὴν λεγομένων τόπων φθείρει τὰ ἐμπίπον
 τα τοιοῦτον πυρφόφ. Φοίνικας ἀλλί^{τη}
 βασιλίως Επανέτου, ὀλυμπιακὸν θέατρον καὶ
 τελειότητας, αἱ Ἀρετάμας Λάκωνιναὶ σάδιοι,
 τὸ Σικελίκης εἰς παλαιότεροι οἰκενομικῶν τόπων
 εἰς ὃν ὅσιος ἀνὴρ σέλθη, εἰ μητακλιθεῖ, οὐρανόν
 καὶ ἐξῆρτο πατούι, οὐδὲν πάχεψ. Ἡ πορεία
 δὲ καὶ τούτη τὰ λαβυρίνθιον μηδὲν ὑπέρασπι
 διώκει τὴν δρόμεων τῇ πήσει τὸν τῷ Αχιλλέος
 ναὸν. Καὶ τολμαχοῦ ἔσοιμε, τό, τὰ τοιαῦτα
 εργάτων καλούμενων, τοὺς Χαρωνίους εἴναι γένος Θεού^{την},
 οἵον ὅτε Κίμερος καλούμενος, οὐ πούλος φυγία
 Βόθωθες οὐδὲ Εὔδεξός φησιν, καὶ τὸν Λαύτρο
 δρυγύμα. Καὶ τὰ τῇ σελήνῃ σωματικούμενά
 τε καὶ συμφένοντα· οἷον τὰ τοιαῦτα μυδνα, τὰ ἄπαντα·
 ταλέγεται γάρ καὶ συμπληρεῖται καὶ συν^{τητικόν}
 φθίνει καὶ σωματικούμενά την τοῦ· διὸ καὶ πολλοῖς
 πολλοῖς εἰς προιμίας ἐργάζεται μέρεψ, ἀλλὶ τῇ
 θαυμασῶν τρέπτων, μυδναὶ πατα. Καὶ τὰ τοιαῦτα
 θελατήσιων δὲ ἔχινων ὡς, ταῦτα πάχεψ. Τοιούτοις
 καὶ τὸ πάντας αὐτοὺς ἔχει πέντε, καὶ τοιούτοις
 διπλά.

διηγήσου μετεκέπτα· καὶ ποὺ τῷ ποδιφέ-
ρεν τῷ ὄχρωι τον κύκλον, ὡς ἵστις τὰς ἐκ τοῦ
κοί τρού περιπόθεν αὐτῇ. Φασὶν γέτε ποὺ
ελή
θ' τῆς Γταλίας πορθμὸς φθίνει καὶ πλη-
ρῶν θαλάττη τῷ μέσωσιν τῆς σελήνης καὶ αὔξη-
σιν. Εἴ Μανικές δ' ὁ Λέσβιος, οὐ Θήραις ταῖς
Αἰγαίοις ἴσοραις αἰγάλαιον οὐ ἔσει, παθ' ὁ εἶναι
μὲν, τὰς μὲν τελαιάδες οὐκεμίαν, τὰς δὲ ἄλ-
λαστ ἡμέρας, αὔτερον. Δόξαι δὲ αὐτεπατόν πι-
έχειν καὶ μυστικατήριῶν ἐπιλογὴν, καὶ θάπον
ὁ Εὔειας ταῖς ἑβδόμαις οὐ δρέφεται· καὶ
ὅποι οἱ μύρμηκες ταῖς νομιώσις αὐταπάνονται.

Οἱ δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅποι τῷ Παρναϊων
κατά πναστρούς, ἢ ιαρύκιον Φαίνεαζ χρυ-
σοειδές· διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον, οὐδὲν αὐτοῖς
λαβεῖν εἴτε οὐτως, λέγοντες οὐτως.

Αὐτοὶ γὰρ οὐκετε Παρναϊωνού χρυσοειδόφωλαι
Νυμφέων εἴτε Ιαλαμφρον.

Ἐν δὲ τοῖς Φύλαις λέγεται, τὰς ποδίμνας οὐκετε
πέμπτης ἡμέραστ ποτίειδε. Τούτου γέ τορατω-
δέτερον οὐ ζωκιώθω· οὐδὲ γὰρ σῶς ἐπιστίας χαι-
νούντες ἐσίκασιν οἱ τραχύοι πέροις τὸν Βορέαν· καὶ
τοῦτο πλάγιοντες οὐ περιστένονται ὑδατός,
οὐδὲ πίνουσιν. Περιστίνται δέ πινει καὶ οὐδὲ Κυ-
ρεωμος Καλλίμαχος ἐπιλογὴ τῆς πραθόξων.
ἢ αὐταχθόφοι μὲν ἡ ποτὲ ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι

καὶ αὐτῆς

ἀκεῖς ἀξία, φησὶν Εὔθεδον ἴσορεῖν, ὅποι τῇ
ἱερὸν ὁρῷ Θαλατῆς Θράκης, ἀδιπολαχε
ιατὰ πνας χρόνους ἀσφαλτῷ. ἢ δὲ κατὰ
χελιδόνας, ὅπιςδι πολιώτοπον ἔχει γλυκύας

εμέ

εμέσ'

ελζ'

εμή

εμέζ'

εν'

πηγὰς. Θεόφραστος δὲ πὰς ἀνθεῖ τὰς
Αἰόλου νήσους αναζητεῖ οὐτως ἀδι μόνον πλεύσων
τὸ μῆκος, ὡσε μὴ σωατὸν εἶναι Δῆλος πᾶς
Δερματίνεν ἐμβαίνεν εἰς τὰς πλεῖστας.
Ἐκ δὲ τοῦ
κατὰ δῆλον νηστὸν τὴν Καρχιδονίων τῶν ιελυ-
θιτὰς αναφέρειν αὐτὸν δέργιας χαλκον, ὡς οὐκ
τῶν αὐτοῖς θεοῖς οὐδὲ Λέαδος Ηγακλέως αναπλη-
τας αὐδεῖαι τὰς εἰργασθαί. Μεγασθένειος
δὲ τὸν τὰ Γινίκαι γυγραφότα, ἴσορεῖν τὴν πλεύ-
τα τὴν Γινίκαι Θαλατῆν, δένοθεα φύειν.
Περὶ δὲ τῆς ποταμῶν καὶ πηγῶν, Λύκειος
φησὶν λέγειν· ὅτι δὲ μὲν Καμίσκος Θαλατῆς
ρεούσης ἔστι· δὲ μὲν Καμπαλος καὶ Κριμύσιος, ὅπι
τὰ μὲν ἀδι πολλῆς τῆς οὐδέτων εἰσὶ ψυχοί· τὰ
δὲ κατώ, θερμοί· τὸν δὲ ἄμερον εἰκ παῖς πη-
γῆς θερμόν, τὸ μὲν ἀλυκέν τῆς ρέθρων οὖσα,
τὸ δὲ ποτίμον. Τίμολον δὲ τὴν αὐτὴν ποταμόν
ποταμόν ἴσορεῖν, Κράθιν ξανθίζειν τὰς τείχας.
Πολύκριτον δὲ καταγυγραφέναι· τὸν μὲν
Σόλεις, οὐ τούτως ὀνομαζαίται λίπριν, διη-
οῦτως ἀγρλιπαίνειν, ὡσε μὴ περσεδέσθαι
λειμψαῖς· τὸν δὲ αὐτοῦ Παμφυλία μούχην ἀρ-

λιδοῖς,

λιθωαῖς αἵ τις ἐμβάλῃ τοῖς λίθοις ἢ λίθου. Πε- ενδ
 εὶ δὲ τῷ τῇ Αἴγριῳ Θρακῷ χώρᾳ, φησὶν ποταμὸν πέσα γορθούμηνον τόντον, καταφέ- ενδ
 γεν λίθους αἰθραισθέντος τούτους ἢ κάεσθαι ἡ,
 πᾶν δὲ τὸν αὐτὸν πάχυν τοῖς ἐπὶ τῇ ξύλῳ
 αἰθραισθούμηνοις. Ταῦτα μὲν γὰρ τῇ οἰκίαν
 τοντοματίζομενοις, στεννυθαί. Τοὺς δὲ οὐδεπι- ενδ
 ράντοις, βέλπον κάεσθαι τῷ δὲ οὐρανῷ αὐ- τῇ οὐδεὶν ταῦτα μὲν ἔργα τῶν.
 Ταῦτα δὲ οὐ λά-
 σσοις ηὔνησις κατάπορον πρὸ τοῖς λαμπακινοῖς,
 ἐχειν οὐ έαυτῇ μῆτρας δύοις τοῖς κατοικήσιοις. Ισο- ενδ
 γεν δὲ ταῦτα Θεόπομπον. Εὔθεξον δὲ τῷ οὐ- ενγ
 θλωδοφίουνταν, θνητοφόρον ταῦτα. Λύκεν δὲ
 τὸν Ρήγηνον λέγει, τῷ μὲν οὐ τῇ Σικενδῃ χώ- ενδ
 ρα φέρειν οὖτε, φέρειν οὐδὲ τῇ οὐδεματωλε-
 χῶνται. τῷ δὲ οὐ κυστίγρατον οἶον ἐλαύνειν
 πούντος δὲ τοῖς λέχνοις κατεῖχε, καὶ μά-
 θαι φύματα καὶ φώραιαν ἴασθαι πέσα γρ-
 εμνόμηνον κυστίγραιον. ταλκοίον δὲ οὐνται. τῷ
 αὐτῷ μὲν Αἴγριον μέχρι ταλφάδος αἰγαλέαλλα-
 θεν, οὐδενὸς χῆρον τῇ δίληων οὐδέτων. αὐτῷ δὲ
 ταλφάδος μέχρι πέρι Αἴγριον. τὰς μὲν ήμέ-
 ρας καὶ πνὸν αἴγρειον θεαί, καὶ τανόνθει θε-
 μὸν, οὐδὲ τῇ νυκτὶ φλογὸς ταλκούμηνος. Αἴγρ-
 ιον θεαί δὲ τῷ οὐ Συρακούσαις, ὥστεροι λοι-
 ποί Φασίν, Καπίνοις οὐ τακτῶς θεαί, οὐ τῷ

καὶ τῷ Ἡλίᾳ Ἀλφειοῦ· διὸ καὶ ταῖς ὄλυψ
πικαιᾶς ἡμέραις ὅταν οὐ τῷ παταρῷ ἀχθού-
νουσιν τὴν θυματῶν τὰς κειλίας, οὐ κατε-
ράν εἶναι τῷ ἐπὶ τῇ Σικελίᾳ ιρήνῃ, δηλαρέ-
ῶνθῳ· Φησίν δὲ οὐ φιαλλισ ποτέ εἰς τὸν Ἀλφεῖον
ἐμβληθῆσεν οὐ ἐκάνῃ φαινώμενον· τῷ δέ ισορά-
καὶ τίμαιον.

Θεόπομπον δέ φησιν χρεῖον·

Φέν, τῷ μὲν οὐ καγχρώκωσιν τοῖς Θραξὶν ἢ
ἀκρυθυσάμενον τελευτᾶν δύναται.

Ἐν Σικελίᾳ δέ εἶναι ιρήνῃ οὐ μένον αἰθρο-
πων ἔλικη, δηλαρέ καὶ βοσκημάτων ὑγείᾳ σημε-
ναμένη· οὐδὲν ξύλον δέ οχίσας οὐ θραύσας εἴμα-
λης, συμφύειν.

Ἐν δὲ τῷ πολύ Χαονίᾳ, ὅτι
ἄν αἴφεται θύει τὸ ὕδωρ, ἀλλας γίγνεται. Τῶν δέ
οὐ θύμιων ιρήναδν, λέγειν Ἀειστέλη, ὅτι τῷ
ἥλιον γε νομιζομένη, μέσον μὲν μὲν πυκτῶν καὶ
μεσημβείας γίγνεται θέρμη, ἐώθεν δέ καὶ δέ-
λης, καὶ θαπόρει ιρήναλον, ἃ δέ αἱ μηδόπι ιρ-
ταζούνται τῷ μὲν ἥλιον, πηγήν δέ· ἀδιθυμοῖς

δέ ιόνται, ισαται· Κτησίαν δέ τῷ οὐ Αἰδιο-
πά τῷ μὲν ὕδωρ ἔχειν δρυθρὸν, οὐ δεκτὴ ιρηνεῖ-
α· τούτος δέ αἴπερ αὐτὸν πούντασ, πράφεονας γί-
γνεται· τοῦτο δέ ισορεῖ Σφίλων, οὗ τὰ Αἰδιο-

πιαὶ συγχραταμδηνται· τῷ δέ οὐ τοῖς ίπποις
ιρηνεῖ ιρήνη· οὐδὲν οὐδεγοκυνφατα τούτων
βληθέντων αιαν οὐδιμένειν, δηλαρέ πάντα ιρ-
θεληφται.

Θέλησιν· καὶ ταῦτα δὲ πλείους ἐρήμασιν, οἷοι
ἄδι πλεόνων οὐδέτων. Εὔδεξον δὲ ισορεῖν, εξε^γ
τὸν μὲν οὐ Καρχηδόνι προκεδέλευν οὐ αὐτὴ μη-
πεοὺς ὄμοιούς τοῖς οὐ Αἰγύπτῳ. Πρὶν δὲ τὸ Α-
ἴαμανίαν οἱρὸν εἶναι νυμφῶν, οὐ δὲ τὸν οἱρόν
τοῦ μὲν οὐδωρέχθιν, ἀφαστον ως τυγχρὸν. δέ δὲ
οὐ προθῆσι αὐτοῦ, θερμοάνθινον· ἐὰν δέ τις Φρέγα-
νον, οὐ δέ μη ποτὲ τοιούτων πεσενέγκη, μεν
Φλογὸς οὐδεαδί. Κατὰ δέ τὸν Αἴανθον οὐ
πόλις λανθάνει, Αίανθον φησιν γεράφεια
τὸν πλεγματιθέντα τὸν οὐ Μέμφεως αὐτο-
πλοιον, εἰς τὸν οὐλευμάντον οὐ σιδόνιον,
αὐτὸς οὖν οὐδιχένιοτάλιον, μιόπι γίγνεται ρ
ποτὸν δινηραῖν. Πρὶν δέ λιμναν Κηνούσιαν μὲν
ισορεῖν λέγεται, τὸν οὐ Ινδοῖς λιμναν, τὸν μὲν
τὰς οὐτὰς ἀφιεμένα οὐταδέχεαδί, οὐδα-
πέρ τὸν οὐ Σικελίαν καὶ Μήδοις, τὸν χρυ-
σίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκὸν· καὶ αὐτὸν οὐδεσπή-
πλάγιον, δρόδον οὐβάλλειν· οὐδαται δὲ τὸν οὐαλώ-
μάντον λαδίκιον· τῷ δὲ οὐτέρᾳ οὐτὰ τὰς οὐδεζού-
σας οὐδεαστι οὐδιπολαζεῖν ἔλαιον. Ζηνόφρο-
λεν δὲ οὐ μὲν τὸν πλησίον ιστημένον οὐδεί-
χεασι πᾶν βάρος; ἀλλὰ καὶ πρὸ τείτοις
ἔτος φέρειν οὐγενὸν ἀσφαλτον· οὐταν δέ γίγνε-
ται τοῦτο πρὸ τοῖς αὐτὸς τειλακεντα σα-
δίων οἰκεῖσιν, μειοῦασι χαλκώματα. Τὸν δέ αὐ

καὶ δέ αὐ

Ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνῃ Ήρακλείδῃ γένεται
 φεν, ὅπι οὐδὲν τῇδε δρυίδων ὑπόδραιξεν. τὸ δὲ
 προσελθόντα διὰ τῆς δύσμης τελευτᾷν. ὁ δικαὶος
 τούτῳ τῷν αὔρωνέπιν δοκεῖ γίγνεσθαι καὶ οὐ πο-
 εξέν. Καὶ Φίλικη πᾶς τοῖς αἰλαίστοις. Οὐ δέ τι
 μελος τῇδε μήτε δοσῆς ηγένεται εἶναι. τὰ αἰλαί-
 σα γαρ καὶ τύχλω τῇδε ἐθισμένων πᾶς αὐτοὶ^ς
 σχαιτάρεζ. ἐκένο μὲν τοι λέγειν. διόπι σωθεῖν
 δέον τόπων ἀδικεμάτων αὐτῷ, καὶ πολλά
 κλάδιαν καὶ φύλων Διὰ τὰ πνεύματα τῇδε
 μὲν οὐτακλωμένων, τῇδε δὲ ἀχρονιομένων γένεται
 διπλοὶ διενέπειν ἐπ' αὐτῷ ἐφεστικές, ἀλλὰ σιαμένου
 θαρράν. Εἴ δέ τῆς οὖτης Ζακιώθῳ λίμνῃ φυσι-
 εύμενον ισορεῖν, ὅπι αὐταφέρεται πίστα, καὶ το-
 πρεχούσης αὐτῆς ιλαρῆς. ὅπι δέ δινέμεται λίμε-
 ναύ την ἀδίτην θαλαττήν. Ταῦτα ταῦτα
 των αἰνάμεσον σαδίσιων. Λύκου δὲ πολὺ πίστη
 μύλαις τῆς Σικελίας, δένοιρα φύεαζ. Διὰ μέ-
 σης δέ αὐτῷ αἰναθέντην θάρη, τὸ μὲν φυχτόν, τὸ δέ
 τὸν αντίον. Φανίαν δὲ τὴν τῇδε πυράκτων
 μνη, ὅταν αἰναξηρανθῇ, οὐδέαζ. Καὶ τῇ Ασ-
 ιανίᾳ ταύτην οὐδειν, τὸ προσενεκθέντον αὐτῷ,
 ταλύνθει αἱρετούμενατο. Ξανθαῖς δέ οὐ αὐτῷ
 ταλέσω χρόνον σκαπίπην αὐτόμαχον. Πορίδε
 τοι οὐτῆς Φασίν Νικαγόραν, ὅπι αὐτούμενος
 ἐπ' ἀλίγον τῷ γῆς, ἀλλού διέσκευται.

Πορίδε
τοι

Τῇ αὐτῇ ὑδωτῶν, Θεόφραστόν φασι, τὸ κα-
λούμενον ευγένης ὑδωρ λέγειν, ὅπις δὲν εἰ φοι-
νίω, τάχει δὲ εἰ πινθετοπετειμίου· τότε δὲ βου-
λευτίους αὐτῷ ὑδρούειν, ασέγγοις πρέσεις ξύ-
λοις δεμειοῖσις, λαμβαίνειν οὐδεικόπεδον δὲ πάν-
τα τὰ ἀγγεῖα, τῷ λόγῳ τῆς ιορατίνων· τὸν δὲ α-
πογεννώμενον, πελθυπάν. Εἶναι δὲ τῷ Λεον-

ρού

πίνων ἴσορεν λύκεν τοὺς ὀνομαζομένους, αὐταὶ δὲν
μὲν, ὡς θερμότατον τὴν ἐφομένων· τὰς δὲ πη-
γάδες ἔχειν τυχράς· τῷ δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς,
τὸ μὲν τὴν ὁρνίθων γένος, ἀρχθυμόπεδον δύθυς· τότε
δὲ αὐτέων παντες μεν τείτων μέρην. Ομοιοτέ-

ρού

τὸ τάτω καὶ τὸ ποὺλον Κώων χύτεων γένεαδες·
καὶ γαρ εἰ εἴνον ἀτμὸν μεν εἰσβάλλειν, καὶ φοιτείν
ἔμφασιν τόξιον· τὰ δὲ ιοφελεμένα καθ' ὑπόρεο-

ρού

λαί πούχειν. Εἶναι δὲ πέντε τοῖς Κώοις οἱ ἄλ-
λέπι οὐρμάτον, δὲ πάντας τότε ὀχετοὺς ὄντες
οὐαρέρεν, λίθους πεπόιηκαν· τότε δὲ καὶ Εὔδο-
ξος οἱ Καλίμαχος πραλέπουσιν, δὲ πάντες
δὲ τὸ οὐατόθοις Κώοι λίθους λαζημήσαντος, φ-
αεδόμησαν δὲ θέατρον· τότες ιοφεδος ἀρχλι-
θοῦται πᾶν γένος. Λέγεται δὲ τὸν Εὔδοξον, καὶ
τὸν δὲ τὴν αὐτὴν πανθεωδόλη φρεάτων, δὲ πρα-
τλήσιον πιπάνη Νέλω πάροχοντο· τότε μὲν γαρ Ιε-
ρους, ὑπερά τὰ χάλικα πληροῦντο· τότε δὲ γερμανό-
τως εἰλέπειν, ὥστε μηδὲ βαλτού ράμιον θεῖν.

ρού

ξοθ' Καὶ πᾶλι τῇ τῷ Κρήτῳ ὑστερίᾳ, οἱ οἵπερ
καθίζοντες ὅταν οὐτός οὐδετέλευτὸν ἀβέροντο
παραδεδόθει τοῖς Κρητίν, ἀπ' ἐκείνῃ λόγῳ
τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὴν Διὸς μίξεως. Εν δὲ Λυ-
κίταις Θεότημασι φάσιν τὴν οὖταις ὑστερόσιν
τοὺς δὲ ἐκ τόπου πίνοντας, ὥστε οὐδὲ τῷ οἷαι
ἄλλοιον θέμα, καὶ τῇτο γένος αλφόνων μαρτυ-
ρεῖται. Τὸ δὲ τὸ πέτρας Αρμενίων ἐκ-
πίπτον Κτησίαι ισορεῖν· οὐ ποιμενιλός οὐδὲ με-
λανας, ὡς τὸν ἀργυρούμενον τελευτῶν. Πε-
ρὶ δὲ πυρὸς ητοσίαι φοσίν ισορεῖν, οὐ πᾶλι τῷ
τῇ Φασηλίτῃ χώραι οὐδὲ τῇ Χιμείρᾳ
ὅρους διὰ τὸ οὐλούμενον ἀσάνατον πῦρ. Τῷ
δὲ ξανθὸν μὲν εἰς ὑστερόμελην, καί μεταξύ Βελπον-
τῶν ἐντὸν οὐδετέλευτὸν πήξῃ πίσ, σβεννυδι.
Γαρχαλίσιον δὲ τούτῳ ὁρατού ηνόμενον οὐδὲ
ἄλλος· ἐδωρήσασθε γαρ οὐδὲ μηδὲ Σικελὸς οὐδὲ Θεί-
τον· δὲ οὐ μὲν τῷ πυρὶ ἐτίνει, οὐδὲ τῷ οὐδὲ
οὐδὲ. Πορίτις λίθων τὸν τῆλον λέγει,
ἢν πράγματι Βοητίαιοις οὐ θράκη ηνόμενον οὐδὲ
οὐδὲ λιος προσβάλλῃ πῦρ οὐδὲ αὐτῇ ἐκδυμάτῃ·
ἐκενθέτη δὲ οὐ πρέχῃ, γνοὺς μὲν τῷ τῷ αὐθε-
κινον χροιαντες οὐδεμίνοντας ἀφθαρτούς. Κανόσε-
σις τίς πάλιν οὐδικαχειρίασιν τῷ αὐτῷ
νοργειαν σωτελεῖν. Πορίτις τόπων τὸν οὐα-
θέσας Αειστέλλω φάσιν, πᾶλι τὸν Ερύθρην.

ναν δύεσκεδαν Διαδοίκιλοις τὴν χρόνον,
ἥζοντας γένεσθαι. Τίμωρος δὲ ὁ Κι-
νάρωδὸς ἔχει καὶ ἐπεδίκινυεις πολλοῖς,
Φάγκον αὐτῷ, θν μισάσκαλεις Αἴρτοκλῶ
διδωρηθαν· ἄναι δ' αὐτῇ τῷ ἀφίλῳ οὐ τῇ
χρέᾳ σκληράτε. Πρότερον δὲ Θεωροτοὺς ἐπὶ^{επις}
τῆς γῆς αἰθρίαντας δένθεαν μιωμένις καὶ
θανατούσι, Θεώρωμασίν φοῖται καταγεγίφθι.

Φανίαν δὲ οὐτά πινακοτόπους τῷ Λισσόβου, ^{επιζ}
πολὺ τῇ νεανδείμων· τὰς βόλους πέρης τὰς
τῇ ὄψεων οὐδηγήσας γένεσθαι καὶ χροί-
ματας· καὶ εἰς ὑδωρ ἐμβληθείσας οὔτε οὐταδύ-
νθι, οὔτε οὐτατήκαθαι· ἐπειδὴ τοῦτο διγέ-
νθι πίποι αἱ, καὶ ἡδὶ ταῦτη πληνδος, ή λε-
χομένη ὥδι πλάνη. Πρότερον δὲ τῇ Τώων Λύ-
κον μὲν οὐ τῇ διομήδεᾳ τῇ νήσῳ φοῖσιν ισορεῖν
εἰς ἐρωμοῖς ἐπειδὴ μὲν τῇ Μήδωντι δὲ αἱ
πραεβάλη τίς εἰς τὸν τόπους, οὐ μόνον ταυ-
μάτους ἐπαρμένην, δηλαὶ καὶ περιεπομέ-
νους εἰς τοὺς κέλπους αἰδηνάφις καὶ οὐνειλα-
φιλοφρεόνως· λέγεται δὲ πει τοιοῦτοις ἐπειδὴ
τῇ ἐγχωρίων, ὡς τῷ τοῦ διομήδους ἐταίρων,
εἰς τῷ τῇ δρυνέων τούτῃ φύσιν μεταχμα-
πιθέντων. Τεύς δὲ πλατείᾳ τὸν Άδειαν οὐοι-
κιώτας Εὐελύς Θεώρωμασι φάγκεις οὐ-
τὰ τὰς αρόσους καιρούς, τοῖς κελευθοῖς ἀφ-

153 ΑΝΤ. Ι ΣΤ. ΠΑΡ. ΣΥΝ.

σέλλαις μῶρας, ταῦτα δ' εἶναι λαυτά καὶ
μαζίας· προσθέντας δὲ τὰς ταῦτα κρι-
ζούντας ἀφροδίτην· τὴν δὲ ὄρνεων δὲ μαῖαν
πατέρας ἐν τοῖς ὁρίοις μάνην τῆς χώρας σωκηθεού-
μένους· μόνο δ' ἡ γρῖς πτέρυς πάντας καὶ οὐ-
παμαδόντας, ἀφίπτασθε πάλιν οὐθάπερ ἐπ-
νας πρέσβεις ἢ ηετασκέψωνς· ἐάν μὲν οὖν δὲ
ταῦτα *

Reliqua desiderantur.

ΜΑΡΚΟΥ